

משולח כותב - הדין האלו דקשותנו אלוכה

1

והי כימי שפט השפטים ויקי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה א לטר בשני מואב הוא ואשתו ושני בניו ושם האיש אלישלק ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שני מואב ויהיו שם: בשם אלישלק איש נעמי ותשאר היא ושני בניו: וישא להם נשים מאביות שם האחת ערסה ושם השנית רות בשבו שם בעשר שנים: וימותו גם שנייהם מחלון וכליון ותשאר האשה נעמי ולדיה ומאשה: ותקם היא וכלתיה ותשב משני מואב כי שפעה בשדה מואב כייסד יהוה את עמו למה להם להם: ותצא מן המדבר אשר היה ישימה ושתי כלתיה עמה וסלקנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה: ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכהן לכהן אשה לבית אפה יעשה יהוה עמכם וחסד באשר עשיתם עמי המתיים ועמתי: וכן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק לטן ותשאנה קולן ותבקנה: ותאמרנה לה כייאחד נשוב לעמך: ותאמר נעמי לשבת בתיה למה סלקנה עמי העורילי בנים במצי ויהי להם לאנשים: שבתה בתלי לכן כי וקנתי מהיות לאיש כי אמרתי ישילי הכלה גם הנתי הוללה לאיש וגם ולדתי בנים: ולקנתי משבתה עד אשר יגדלו ולטו משנתה לביתי היות לאיש אל בתלי כיימרילי מאד מקם כייצאה כי יד יהוה: ושענה קולן ותבקנה עוד ותשק י ערסה להסותה ורות בקנה בה:

משולח כותב

2

וכן הוה ריש בן יוחאי אמר יאלימלך מצאון ומליון גדולי הדור הוה ופרנטי הדור הוה

משולח כותב

3

א ב וילך איש מבית לחם יהודה וישא את בתו לנתי: ותהי האשה ומלד בן ומרא א אתו כייטוב הוא ותצמנהו שלמה ורחים:

משולח כותב

4

בתי מפני ארבעים יום נוספה נח אתי סלון ו הסבה אשר עשה: וישלח את הערב ויצא יצא ושוב שדי יספת המים מעל הארץ: וישלח את היונה מאתו לראות תקלו המים מעל פני האדמה: ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אלי הסבה כיימים עלי פני כל הארץ וישלח ידו מהקנה ומבא אפה אליו אלי הסבה: ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויקף שלח את היונה מן הסבה: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה צית סרנה ב בפיך וידע נח כייקלו המים מעל הארץ: ויחל עוד שבעת ימים י אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד:

משולח כותב

5

והרא כיימתאמצת היא ללכת א אתה ותחלל לדבר אליה: ותלכנה שיתים עדי באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ושהם כל השיר עליהן ותאמרנה הווא נעמי: ו ותאמר אליהן אלי תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כיימר שני לי מאד: אני מלאה הלכותי וריקים השכני יהוה למה תקראנה לי כנעמי יהוה ענה כי ושדי תרע לי: ותשב נעמי ורות המואבית בלחה עמה השבה משדי מואב ונסה באי בית לחם בתחלת קציר שערים: וילנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלישלק ושמו בשו: ותאמר רות המואבית אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצאיתו בשערי ותאמר לה לכי בתי: ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויאר משרה חלקת השדה לבשו אשר ממשפחת אלישלק: והנה יבשו בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכה יהוה: ויאמר בעו לנעלו הנעב עלי הקוצרים למי הנערה הזאת: ויצו הנער הנעב על הקוצרים ויאמר נערה מואבית היא השבה עם נעמי משדה מואב: ותאמר אלקטה נא ואספתי בעקרים אחר הקוצרים ותבוא ותעמוד מנח הבקר ויעדי עמה זה שבתה הבית מעט: ויאמר בעו אלי רות הלווא שמעתי בתי אלימלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תסבורי מנה וכה תדבקין עם צרותי

6

והנה עלה זית טרה בפרה איד אלעור אמרה יונה לפט הקבית רבש"ע ורוו מונתו מרוזים כות ומסורים בורד ואל ורוו מרוקים כרכש ומסורים כוד כשר ורם

משולח כותב

7

ולקח ארבעים את הקציר ארבעים לא תכלה סאת ארבע לא תלקט ארבע לא תלקט: וברכה לא תעולל ופרס ברכה לא תלקט לעני ולגר תשגב אהם אפי יהוה אלטיבים:

משולח כותב

8

והלכת בשדה שדי הערב ותחבט את אשרי לקטה ותי כאיפה שערים: ותשא ותבוא השיר ותרא הסותה את אשרי לקטה וימצא ותתן לה את אשרי הותרה סכבעה: ותאמר לה הסותה אימה לקטה היום ואתה עשית ותי סכירך בריוך ותגד להסותה את אשרי עשיתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בשו: ותאמר נעמי לכלתה בריוך הוא ליהוה אשר לא יענב ססלו את הסתים ואת הסתים ותאמר לה נעמי קרוב לט האיש כמאלט הוא: ותאמר רות המואבית גם כייאמר אלי עם הסתים אשרי לך תדבקין עד אםי כלו את כל הקציר אשר לך: ותאמר נעמי אלי רות כלתה טוב בתי כי מצא עם צרותי ולא ימצאך בך בשדה אפר:

משולח כותב

9

ויקד האיש וישתחו ליהוה: ויאמר בריוך יהוה אלטי כו ארני אברתם אשר לא יענב ססרו ואספתי מעם ארני אלטי בדרך נעמי יהוה בית אפי ארני:

משולח כותב

10

והלכת בגרנות בעו ללקט עדי קלות קצירי השערים וקציר חספים ותשב אתי חסותה: ותאמר לה נעמי חסותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: ושמה הלא בשו קדעלשט אשר הית את צרותי והנה הוא ורה את קצרו השערים הלילה: ורמעת ונסכת וסבת שמתך: עליך וירדתי קצרו אלי תדע לי איש עד כלתי לאכל ולשתות:

משולח כותב

11

ושמת שבלותך עליך וכי עומה הוהה. אלא אלו בגדו שבתא. סכאן איד הצינא י צדוץ אדם לריות לו כי עמסום או לחול ואי לשבת וכך דרשה ר' שמלאו כמבואר. כמון הבריא אמרו כעשיפתו כדול כך עשיתנו כשבתא. אמר לרזן צריכין אנו לשנות. וירדת הגרן אמרת לה כ וכו' וקד עמך.

משולח כותב

12

בשקבו ויהי עת אתי המקום אשר ישכב שם ובאת ונלית סרדלתי ושכבת ויהא יגיד לך את אשר משעין: ותאמר אליה כל אשרי תאמר... אעשה: ומרד הגרן ושעש ככל אשר צננה חסותה: ויאכל בשו וישת וייעב לבו ויבא לשקב בקצה הערבה והבא בלש ותגל סרדלתי ותשקב: ויהי כחצי הלילה נתקד האיש ונלפת והנה אשה שכבת סרדלתי: ויאמר סייאת ותאמר אנכי רות אסתר וסרדת כנפך על אמתך כי נאל אמה: ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היעבת ססדה האחרון סו הראשון לבלתי ללכת אחר הבחורים אסדל ואם יעיר: ועפה בתי אל תיראי כל אשרי תאמר אעשה לך כי ידע כל ישרעל עמי כי אמת תיל את: ועמה כי אמנם כי אם נאל אנכי וגם יש נאל קרוב סממי: ליי ו הלילה ונהי כבקר אסי ואלך טוב יאיל ואם לא יחסץ לנאלה ונאלתה אנכי סיי ונהי שקב עדי הבקר:

משולח כותב

13

ו הונוא ור' ירמיה כשרי שמואל כו רכ יצחק כל אותו הלילה היה מוש שבות על פניו ואומר רכון השלמים גלוי ויודע לפניך שלא ננעתי בה כו והו רצון מלפניך אל וידע כי באת האשה הגרן ולא ירחלל כי שם שמום

משולח כותב

משולח כותב